

המשחק שמטיס את המדינה!

מהדורת יום שלישי, 15 ביולי טו' תמוז תשס"ג

לדף הפותח מנוי לעיתון עזרה כתוב לנו פרסם אצלנו הפוך לאתר הבית

הזרמה ישירה של תוכן המעריב: [המדינה](#) [אקטואליה](#) [חדשות](#) [היום](#) [ספורט](#) [עסקים](#) [פנאי](#) [דעות](#) [ביקורת טלוויזיה היום](#) [מוספים שבועיים](#) [מגזין עסקים](#) [קניות](#) [תיירות](#)

GO תפוז אנשים

ארכיון

פורום קהילות חו"ל :

"איים בחוף"

פסטיבל הקולנוע בירושלים
עירית שמגר

לסרטו של יעוד לבנון, "איים בחוף" (המתחרה הרביעי בתחרות סרטי עלילה ישראלים), בעיה מרכזית, הוא מסתיים כעבור רבע שעה. שאר 78 הדקות מוקדשות לחזרה לא ראווה על האקספוזיציה שבה נאמר הכל ובצוקות.

לבנון אינו יודע להתאפק והוא זורק את כל הסיפור ומיד בדיאלוגים. שלושה בנים ושתי כלות. משפחה ישראלית דוחה, וולגרית, קולנית ומכוערת. והסרט שומר כנראה על אחדות התוכן והצורה, לכן גם הוא גס, וולגרי וקולני.

הבן הצעיר עיוור, לכן הוא רואה את האמת. ומה הוא רואה? את העבר הישראלי הנורא מימי מלחמת השחרור, כאשר לוחמינו גירשו ורצחו ערבים. כל זה מתגלה בדוקטורט של סוהא הערבייה (שאינן לה שם משפחה), ואותו מאשר הפרופ' להיסטוריה ישראלית אביתר לוי העיוור.

הבן השני הוא רמאי, נוכל ואימפוטנט, הנשוי לאמריקנית צמחונית וחובבת כושר שמספקת לסרט את הציצי ההכרחי, וכמה משגלים סוערים בשדה שיבולים. הבן הבכור שאול מגדל אווזים, אך אשתו מרגלית מתגעגעת לימי החברה להגנת הטבע, כששואל שמר על נשרים ולא פיטם אווזים.

בראש השבט הגברי הזה נמצא אב שעומד להתמנות לשר בממשלת ישראל, עד שאותו דוקטורט מגיע ומאיים לחשוף את עברו כפושע מלחמה.

מובן שאי אפשר בלי סבתא נמרצת בת 90 ואת המגע העכשווי מוסיפה המטפלת הפיליפינית.

לפני ההקרנה הזהירונו בלשון משפטית חד משמעית שאין כל קשר בין הסרט ובין פרשת "תדי כץ-טנטורה", שבסופה נפסלה עבודת הדוקטורט של כץ שעסקה במותם של ערביי טנטורה. בסופה של ההקרנה ניתן לומר שאין קשר ממשי בין "איים בחוף" לבין קולנוע איכותי.

"מותו של קלינגהופר"

האירוע המביך ביותר היה הסרט "מותו של קלינגהופר" של הבימאית הבריטית פני וולקוק. הסרט אינו מתחרה בשום מסגרת, אך הנושא מחייב התייחסות.

- אקטואליה
- חדשות
- היום
- ספורט
- עסקים
- פנאי
- דעות
- ביקורת טלוויזיה היום
- מוספים שבועיים
- מגזין עסקים

כללי

רצום שפח

חפש

מדובר באופרה המגוללת את אירועי אוקטובר 1985, אז השתלטו 4 טרוריסטים ערבים על הספינה האיטלקית "אקילה לאורו", רצחו את היהודי הנכה ליאון קלינגהופר וזרקו אותו עם כסא הגלגלים לים.

לא קל ליצור אופרה על סיפור מחריד ופני וולקוק לא עמדה במשימה. היא לא מצאה דרך פיוטית, מופשטת ומתוחכמת אלא הלכה לכיוון ריאליסטי, גס ופשטני, שהפך את הכאב למגוחך. הניסיון לעסוק בשורשי הסכסוך הערבי-יהודי, בעזרת עריכה מקבילה ופרימיטיבית של תמונות גירוש הפלשתינים ב-1948 מול יהודים ניצולי שואה - מעורר מבוכה ולא מחשבה.

מומלצים ליום שלישי:

* הקטגוריה ששמה "החוויה היהודית" אינה מושכת צופים רבים, אך סרטו של אביבה סלזין "חיים במסתור, ילדי השואה ומציליהם" הוא סרט יוצא דופן, מרגש ומעניין.

סלזין בחרה לספר על ילדים יהודים שהוסתרו בידי נוצרים בזמן מלחמת העולם. הולנדים, צרפתים וגם פולנים שהיו מאויימים יותר מן האחרים, הסתירו ילדים, משום שכך צריך, לדבריהם. הם סיכנו את חייהם וחיי המשפחות שלהם.

בסופה של המלחמה לא הסתיימה הטרגדיה. הפרידה מן המצילים הייתה קשה כי לחלק מן הילדים היו המצילים להורים יחידים. סלזין אינה נמנעת מלגעת בקשיים ואינה מייפה את המציאות, ולמרות זאת הסרט מרגש בכל רגע.

* "הבן", סרטם של האחים הבלגים ז'אן פייר ולוק דרדאן הוא חוויה יוצאת דופן. צירוף נדיר בין מבע קולנועי ממגנט, עמדה מוסרית ויכולת רגשית. זהו קולנוע חמור, מדויק ויבש ודווקא בגלל זה מרגש כל-כך. סיפורו של הנגר אוליביה, איש בודד ומסוגר, הלוקח לסדנת המתלמדים שלו את הנער שרצח את בנו ועכשיו השתחרר מן הכלא.

השחקן אוליבייה גורמה זכה בצדק בפרס המשחק בפסטיבל קאן 2002. אין להחמיץ.

לראש הדף

שלח לחבר

הדפסה